Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

proh dolor' lilium flante austro. & purpurea
uiola in pallorem sensim migrant. Cumq;
estuaret febrib' & uenarum fontes hauri
ret calor.' lasso anhelitu. tristem anunculū
consolabat'. Letus erat uultu. ⁊ uniuersis
circa plorantib' sol' ipse ridebat. Licere pal
lium. man' extendere.' qd' alii non uidebant
uidere. ⁊ quasi in occursum se erigens. sa
lutare uenientes. Intelligeres illum ñ emo
ri. s; migrare. ⁊ mutare amicos ñ relinque
re. Voluuntur pora laēme.' ⁊ obfirmato
animo. ñ quero dolorē dissimulare quem
pacior. Quis crederet in tali illum tpis
nre necessitudinis recordari.' & luctante
anima studior scire dulcedinē.' Anunculu
apprehensa manu, hanc inquit tunicam
qua utebar in ministerio xpi mitte dilectis
simo m̄ etate patri fri collegio. ⁊ qcqd a te
nepoti debebat' affectus, in illum t̄ insfer
quem mecū part' diligebas. Atq; in tali
cla a uerba defecit. anunculum manu
ris ⁊ mea recordatione contrectans. Scio
qd' nolueris amorem inter cuiuum sic pbare.
& affectum patre magis quesisse in psp̄is.'
s; hui' cemodi officium in bonis iocundi' est.
in malis grati'. Tota hunc ciuitas.' tota hē
planxit italia. Corpus terra suscepit. an
ma xpo reddita est. Tu nepotem querebas.'
ecclia sacdotem. Precessit te successor tuus.
Qd tueras. ille post te ulcisci omnium mere
batur.' atq; ita et una domo duplex ponti
ficatus egressa est dignitas.' dum in altero
gtulatio est qd' retinuerit. in altero merē
qd' raptus sit ne teneret. Platonis sentē
tia ē.' omnē sapientium uitam, meditatio
nem ēe mortis. Laudant hoc philosophi
⁊ in celum ferunt.' s; multo forti' apti. Corti
due inquit morior puram gtam. Aliud est
conari, aliud agere.' aliud uiuere morituru.'
aliud mori uicturum. Ille mortu' ergta
est. iste mortu' semp ad gtam.' debem' & nos
animo p̄meditari, qd' aliqndo futuri sumus.'
& qd' uelim' nolim' abēe longi' non potes. Ha
si nongentos uite excederem' annos. ut ante
diluuium uiuebat humanū gen'. ⁊ mathu
sale nob' tpia donarent'.' tam mch ēet pre
terita longitudo cum ēe desisset. Ter ūi
uē eum qui x. uixit annis. ⁊ illum qui
mille postqm idem uite finis aduenerit.
⁊ ut recusabilis mortis necessitas t̄ insactum
omē tantumde est.' nisi qd magis senex omē
peccatis fasce pficiscē. Optima quecq; dies
miseris mortalib' eui.' Prima fugit.' sube
unt morbi t̄stisq; senect'.' Et labor ⁊ dure
rapit inclementia mortis. Heui' poeta, pati
inquit necē est hominem multa mala.
Vnde ⁊ nobean qua multum fleuerit. in
lapidem ⁊ in diuersas bestias commutatam
finxit antiquitas. Et esiod' natales homi
num plangens, in funere gaudet. Pruden
terq; enni' plepsait. in hoc regio ante stat
loco. Licet lacēmari plebi.' regi honeste ñ
licet. ut regi sic ep̄o. immo min' ep̄o qm re
gi. Ille aut' nolentib' preest. hic uolentib'.'
ille terrore subiect.' hic seruitute donat'.'
ille corpora custodit ad mortē.' hic animas
seruat ad uitam. Inter omnium ocli diri
gunt'.' dom' tua ⁊ conuersatio quasi spe
cula constituta, magistra est publice disci
pline. Quicqd' feceris.' id sibi omis adfaci
endum putant. Caue ne commutas.
qd' aut reprehendere uolunt, digne lacerasse